

Datum

10 OKT. 2012

Van

Ons kenmerk

SBK/86012/EvH

Uw kenmerk

IVV/OOG/2012/12682

Bijlage(n)

- Wetstechnisch commentaar
Verzamelwet SZW 2013

Postbus 58285, 1040 HG Amsterdam

Aan de minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid,
De heer H.G.J. Kamp
Postbus 90801
2509 LV DEN HAAG

Onderwerp

Uitvoeringstoets Verzamelwet SZW 2013

Geachte heer Kamp,

Met uw brief van 28 augustus jl. heeft u ons verzocht het conceptwetsvoorstel "Verzamelwet SZW 2013" op uitvoerbaarheid te beoordelen. De uitkomsten hiervan leggen we hierbij aan u voor.

Uitvoerbaarheid

Alle onderdelen uit het voorstel zijn uitvoerbaar en handhaafbaar. De beoogde inwerkingtredingsdatum van 1 juli 2013 is haalbaar voor bijna alle onderdelen van het voorstel. Het lukt UWV alleen niet op deze datum al invulling te geven aan de verruimde verrekeningsbevoegdheid. Dit verwachten we niet voor 1 oktober 2013 te kunnen doen, omdat het een aanzienlijke inspanning vereist om processen en systemen aan te passen. Dit hoeft overigens inwerkingtreding per 1 juli 2013 niet in de weg te staan.

Financiële consequenties

De incidentele kosten worden begroot op ongeveer € 275.000,-. De wijzigingen hebben nauwelijks gevolgen voor de structurele uitvoeringskosten. Van enige impact op de personeelscapaciteit is evenmin sprake.

Graag komen we nog te spreken over de financiële gevolgen van de voorgestelde wijzigingen in de wettelijke basis van de geneeskundige protocollen voor de financiering van de inspanningen van UWV op het gebied van actualisatie en beheer ervan.

Voor de overige (juridische) opmerkingen verwijs ik u naar de bijlage. De bevindingen zijn inmiddels gedeeld met uw ambtenaren.

Hoogachtend,

mr. drs. B.J. Bruins
Voorzitter Raad van Bestuur

Wetstechnisch commentaar Verzamelwet SZW 2013

Wetstekst

Artikel IV (Arbeidswet 2000 BES)

In artikel 3 lid 1 van de Arbeidswet 2000 BES wordt gesproken over 'dagloon'. In artikel 5 lid 2 Wet Ziekteverzekering BES, waar in dit artikel 3 naar wordt verwezen, wordt gesproken over 'loon per dag'. Is dit juist?

Artikelen V B, VI B, IX D, X B, XIII B, XIX B, XIX D, XXI P, XXIII B (Verruiming verrekeningsbevoegdheid)

Het voorstel in de Verzamelwet 2013 tot aanpassing van de artikelen 20a TW, 36a WW, 57a WAO, 64 WAZ, 36 IOW, 3:57 Wet Wajong, 78 Wet WIA en 33a ZW met als doel het creëren van een wettelijke basis voor de verrekening van van geldschulden aan het UWV met andere vorderingen op het UWV, heeft als consequentie dat deze wettelijke basis niet wordt gecreëerd voor de boete. Wij zijn van mening dat het aanbeveling verdient om de verrekening van de boete met vorderingen die degene aan wie de boete is opgelegd op het UWV heeft, eveneens van een wettelijke basis te voorzien.

Dit voorstel is ons inziens in overeenstemming met het systeem van de wet. Het verrekeningsartikel (artikel 14g TW en de gelijklopende bepalingen in de overige SV-wetten) van de boete is van overeenkomstige toepassing verklaard op invordering van terugvordering van de onverschuldigde betaling (art 20a TW en de gelijklopende bepalingen in de overige SV-wetten). In deze systematiek is de volgorde van de te hanteren wijze van executie opgenomen. Allereerst moet worden onderzocht of verrekening kan plaatsvinden met een nog te betalen uitkering. In de tweede plaats kan verrekening plaatsvinden met een uitkering van een andere instantie, zoals de SVB of gemeente.

Ons voorstel voor de Verzamelwet 2013 is om tussen de eerste stap (verrekening met uitkering of toeslag van het UWV) en de volgende stap (verrekening met uitkering van een andere instantie) een stap tussen te voegen, namelijk verrekening met een vordering anders dan uitkering of toeslag die betrokkene heeft op het UWV.

Binnen deze systematiek is de logische plek om dit te regelen het artikel waar de eerste stap en de tweede stap geregeld zijn, namelijk het verrekeningsartikel bij de boete, dit artikel is van overeenkomstige toepassing verklaard bij invordering van de terugvordering.

Het gaat om de artikelen:

artikel 14g TW
artikel 45g ZW
artikel 96 Wet WIA
artikel 29g WAO
artikel 54 WAZ
artikel 2:66 Wet Wajong
artikel 3:43 Wet Wajong
artikel 27g WW
artikel 24 IOW

Ons voorstel is om in deze opgesomde artikelen een nieuw tweede lid in te voegen en het bestaande tweede lid en de daaropvolgende leden om te nummeren naar een doorlopende nummering.

Ons tekstvoorstel voor dit nieuwe tweede lid is het volgende:

lid 2. Onverminderd het eerste lid kan het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen de bestuurlijke boete verrekenen met een vordering die degene aan wie de bestuurlijke boete is opgelegd op hem heeft.

In de artikelen 20a TW, 36a WW, 57a WAO, 64 WAZ, 36 IOW, 3:57 Wet Wajong, 78 Wet WIA en 33a ZW worden de verrekeningsartikelen inzake de boete van overeenkomstige toepassing verklaard. Dus voornoemde aanpassing van de verrekeningsartikelen inzake de boete heeft als consequentie dat de in de Verzamelwet SZW 2013 voorgestelde aanpassing van de artikelen 20a TW, 36a WW, 57a WAO, 64 WAZ, 36 IOW, 3:57 Wet Wajong, 78 Wet WIA en 33a ZW niet nodig is.

Artikel VI A (WW)

In het voorstel van artikel 3 lid 5 (verzekeringplicht WW van werknemers bij volkenrechtelijke organisaties) kunnen wij ons prima vinden. Deze omissie in de wet geldt echter niet alleen voor de WW maar ook voor andere verzekeringen.

Artikelen IX A, X A, XIX A, XIX C, XXI A

Bij artikelen IX A en X A is het woord 'regeling' vergeten

NB: Met de Wet beperking ziekteverzuim en arbeidsongeschiktheid vangnetters (Wet Bezava) wordt een nieuw artikel 19ab in de ZW ingevoegd. Het 6e lid van dit artikel is gelijklopend aan artikel 18 lid 11 WAO. Ook artikel 19ab lid 6 ZW zal derhalve aangepast moeten worden.

De voorgestelde wijziging heeft als consequentie dat de financiering, na nog een eenmalige betaling, zal worden stopgezet. Dit betekent voor UWV extra werk en kosten in de begroting. Tevens wordt geadviseerd geactualiseerde protocollen in de vorm van u-toetsen door SZW aan UWV te laten voorleggen om een toets op de inhoud en het budgettaire kader te kunnen uitvoeren.

Artikel IX B en C

Er wordt hier een nieuw begrip geïntroduceerd, nl. het ontstaan van een tweede recht op WAO-uitkering. Geregeld wordt dat verzekerde geen recht op toekenning van WAO heeft als hij op de dag waarop het recht zou ingaan al recht op WAO heeft. De vraag is nu hoe je hier 'de dag waarop het recht zou ingaan' moet uitleggen. De WAO-systematiek is zo opgezet dat het recht ingaat na einde wachttijd en de uitkering vervolgens kan worden herzien na toegenomen arbeidsongeschiktheid. Van het opnieuw 'ingaan van een recht' is geen sprake. Kennelijk is het de bedoeling om bij de beoordeling van 'de dag waarop het recht zou ingaan' te doen alsof je voor het eerst het recht op WAO-uitkering vaststelt. Uitgaande van een wachttijd van 104 weken kom je dan uit op een dag na 104 weken wachttijd. Dit komt overeen met de strekking van het huidige artikel 40 lid 1 WAO. Maar de vraag rijst nu wel hoe te handelen ingeval van een verlengde wachttijd als bedoeld in artikel 19 lid 7 WAO.

Ter verhoging van de leesbaarheid van onderdeel C (wijziging artikel 40) zouden de komma's in de leden 1 t/m 3 als volgt aangebracht moeten worden (vet gearceerd):

1. Indien ten aanzien van de verzekerde, die na het ontstaan van recht op arbeidsongeschiktheidsuitkering ziek is geworden, als gevolg van de toepassing van artikel 19aa, geen tweede recht op arbeidsongeschiktheidsuitkering ontstaat, wordt, met ingang van de dag waarop het tweede recht op arbeidsongeschiktheidsuitkering zou zijn ontstaan, het dagloon opnieuw vastgesteld overeenkomstig het bepaalde bij of krachtens artikel 14, mits dat leidt tot een hoger dagloon dan het dagloon dat voor de berekening van de laatstelijk ontvangen loondervingsuitkering of vervolgutkering in aanmerking werd genomen.

2. In het tweede lid wordt 'toegenomen' vervangen door: ontstaan, waaruit het tweede recht op arbeidsongeschiktheidsuitkering zou zijn ontstaan.

3. Het derde lid komt te luiden:

3. Ingeval, tijdens het ontvangen van een vervolgutkering, ten aanzien van de verzekerde, die na het ontstaan van recht op arbeidsongeschiktheidsuitkering ziek is geworden, als gevolg van de toepassing van artikel 19aa geen tweede recht op arbeidsongeschiktheidsuitkering ontstaat, wordt, met inachtneming van de tweede tot en met vierde volzin van dit lid, met ingang van de dag waarop het tweede recht op arbeidsongeschiktheidsuitkering zou zijn ontstaan, een loondervingsuitkering toegekend. Etc.

Verder vinden wij de terminologie in de eerste zin van lid 1 en lid 3 ook niet erg gelukkig gekozen. Er staat nu: 'na het ontstaan van het recht op arbeidsongeschiktheidsuitkering **ziek is geworden**'. Dat lijkt ons niet te kunnen: als je een arbeidsongeschiktheidsuitkering hebt ben je al 'ziek geworden'. Verderop in het concept wetsvoorstel blijkt echter dat het op dezelfde wijze geformuleerd wordt in artikel 62 lid 5 Wet WIA (artikel XXI, onderdeel M). Kennelijk is het de bedoeling om de teksten van de WAO steeds meer op de WIA laten lijken? O.i. zou toch meer aangesloten moeten worden bij het systeem van de WAO.

NB: Gelet op de 3e volzin van het nieuwe derde lid is het toepassingsbereik groter geworden. Het hoeft immers niet meer te gaan om iemand die terzake van het verrichten van werkzaamheden o.g.v. WAO verzekerd was. Het is nu voldoende dat je WAO-verzekerd bent. Dus ook als je een WW-uitkering geniet en uitvalt kun je voor een loondervingsuitkering in aanmerking komen.

Dagloonherziening WAO en WIA

Artikel IX WAO, onderdeel c (artikel 40 WAO) en artikel XXI onderdeel c (artikel 13a WIA)

In deze artikelen wordt voorzien in een dagloonherziening in geval het dagloon op grond van het tweede (niet ontstane recht) zou leiden tot een hoger dagloon.

In artikel 40 WAO komt te staan: "... het dagloon opnieuw vastgesteld overeenkomstig het bepaalde **bij of krachtens** artikel 14, mits dat leidt tot een hoger dagloon ...

In artikel 13a WIA komt te staan: "... opnieuw vastgesteld overeenkomstig het bepaalde **in** artikel 13, eerste lid, mits dat leidt tot een hoger dagloon ..."

Ten eerste merken wij hierover op dat de bepaling van artikel 13a WIA (net als artikel 40 WAO) zou moeten luiden:

"... opnieuw vastgesteld overeenkomstig het bepaalde **bij of krachtens** artikel 13, eerste lid, mits dat leidt tot een hoger dagloon ..." Hierdoor wordt tot uitdrukking gebracht dat het Dagloonbesluit van artikel 13, derde lid hierop ook van toepassing is.

Ten tweede merken wij over deze bepalingen op dat zowel op grond van de wettekst als op grond van het dagloonbesluit de WAO- en WIA-uitkering zelf ook meetelt bij de dagloonvaststelling. Een WAO- en WIA-uitkering worden op grond van artikel 16 Wfsv aangemerkt als loon en die uitkeringen tellen dus ook mee voor de dagloonvaststelling. In het huidige artikel 2, lid 2 Besluit dagloonregels werknemersverzekeringen en artikel 16 lid 3 van het ontwerp Dagloonbesluit werknemersverzekeringen worden hier zelfs speciale regels voor gesteld.

Voorbeeld:

Betrokkene heeft een WAO-uitkering gebaseerd op een dagloon van € 100. Hij is 50% arbeidsongeschikt. Hij zit in de arbeidsongeschiktheidsklasse 45-55% en krijgt een WAO-uitkering van € 35. Naast zijn WAO-uitkering werkt hij tegen een loon van € 54. Voor de dagloonvaststelling WAO wordt de WAO-uitkering van € 35 op grond van artikel 2 lid 2 van het besluit opgehoogd tot € 50 (vermenigvuldiging met de factor 100/70). Daarbij wordt opgeteld de € 54 aan feitelijke verdiensten. Het nieuwe dagloon wordt hierdoor € 104.

Wij vermoeden dat het niet de bedoeling is om de WAO- c.q. de WIA-uitkering zelf mee te laten tellen bij de vaststelling van het dagloon van het tweede recht. Het tweede recht op uitkering wordt dan beoordeeld alsof er geen eerste recht op uitkering bestaat. Als het inderdaad de bedoeling is om de WAO- c.q. de WIA-uitkering zelf niet mee te laten tellen, dan verzoeken wij u om dat expliciet te regelen in de artikelen 40, eerste lid, WAO en 13a, eerste lid, WIA.

Dit zou kunnen door aan artikel 13a, eerste lid WIA de volgende zin toe te voegen: In afwijking van het bepaalde bij of krachtens artikel 13 WIA wordt voor bij de dagloonvaststelling als bedoeld in de vorige volzin, de uitkering op grond van de Wet WIA niet aangemerkt als loon.

Voor artikel 40 WAO zou de volgende zin kunnen worden toegevoegd:

In afwijking van het bepaalde bij of krachtens artikel 14 WAO wordt voor bij de dagloonvaststelling als bedoeld in de vorige volzin, de uitkering op grond van de WAO niet aangemerkt als loon.

In de toelichting zou ook moeten worden opgenomen dat het tweede recht moet worden vastgesteld alsof er geen eerste recht op uitkering bestaat.

Tekstuele opmerking op artikel 13a, tweede lid:

De zinsnede "of gedeeltelijke arbeidsongeschiktheid" moet zijn: of gedeeltelijke arbeidsgeschiktheid.

Artikel XXI I en N (de artikelen 53 en 63)

In de laatste zin 'art. 64 WIA' wijzigen in art. 63 WIA.

Artikel XXI C, L en M (WIA) (en Artikel IX B en C)

Is het de bedoeling dat deze wijzigingen onmiddellijke werking krijgen? Zoniet dan zal nog specifieke aandacht besteed moeten worden aan het overgangsrecht (geldt ook voor de onderdelen B en C van artikel IX).

Artikel 62a onderdeel b, ten 2^e zou er niet alleen toe kunnen leiden dat betrokkene een hogere uitkering krijgt, maar ook dat hij een lagere uitkering krijgt, in situaties waarin het tweede recht is gebaseerd op een lager dagloon. Dat lijkt ons niet de bedoeling. Daarom verzoeken wij om in onderdeel 2^e na de eerste "loongerelateerde uitkering" op te nemen: ten minste. Hiermee wordt duidelijk dat het een garantiebepaling is die niet ten nadele van betrokkene kan werken.

Artikel XXI I en N (Wijziging artikelen 53 en 63 WIA)

Door het UWV wordt in feite al jaren gerekend met de factor 100/75, dus zou aan deze bepalingen terugwerkende kracht verleend moeten worden tot het moment dat het uitkeringspercentage is verhoogd van 70 naar 75% (artikelen 51 en 61 Wet WIA). Voor artikel 53 zou daarom terugwerkende kracht verleend moeten worden tot de datum van inwerkingtreding van de WIA per 29 december 2005. Voor artikel 63 is dat per 1 januari 2008.

Artikel XVIII A

Naar aanleiding van de formulering van artikel 33 van de Kaderwet zelfstandige bestuursorganen:

- interpreteert UWV het verschil, bedoeld in artikel 33, lid 2, tussen de gerealiseerde baten en de gerealiseerde lasten als het verschil tussen het toegekende budget uitvoeringskosten en de gerealiseerde uitvoeringskosten;
- kan pas na afloop van het boekjaar worden bepaald of er sprake is van een resultaat dat aan de egaliseringsreserve wordt toegevoegd of onttrokken. Hierdoor kan er ook eenmaal per jaar rente aan de egaliseringsreserve worden toegevoegd. Als rentetarief wordt het gemiddelde percentage van de 12-maands Euribor gehanteerd;
- verantwoord UWV de egaliseringsreserve op dezelfde wijze als de bestemmingsfondsen. Dat betekent dat de vorming van en de mutaties in de egaliseringsreserve niet via de resultatenrekening van de administratie uitvoeringskosten plaatsvindt, maar dat een deel van het fondsvermogen in de jaarrekening als egaliseringsreserve afzonderlijk wordt gepresenteerd. Desgewenst kan SZW samen met UWV hierover nadere afspraken vastleggen in de ministeriële regeling bedoeld in artikel 52 van de Kaderwet zelfstandige bestuursorganen.

Memorie van Toelichting

Artikelsgewijze toelichting

Artikel VIII (artikelen 3:11 en 3:22 Wet arbeid en zorg)

In de twee na laatste zin moet "...in de periode van een jaar voorafgaande aan de aanvraag." gewijzigd worden in:in het jaar voorafgaande aan de aanvraag.

Dit om ieder misverstand over de bedoelde periode te voorkomen. In de wettekst staat het al zo.

Artikel IX B en C

In de een na laatste zin staat het woordje 'een' teveel.

Artikel XVIII A

Naar aanleiding van de formulering van artikel 33 van de Kaderwet zelfstandige bestuursorganen moet in de Memorie van Toelichting opgenomen worden dat een negatieve egaliseringsreserve niet is toegestaan

Artikel XXI B en C

Een spatie is vergeten tussen de woordjes 'de' en 'Wet WIA' in de 6^e zin.

Artikel XXI L en M

Het woordje 'als' in de zevende zin van onderen dient vervangen te worden door het woordje 'al'

Punten die nog opgenomen zouden moeten worden

Artikel 115, eerste lid, onderdeel i van de Wfsv zou met terugwerkende kracht tot en met 1-1-2012 moeten komen te vervallen. Daarover is met SZW in 2011 consensus bereikt. Een soortgelijk onderdeel, te weten onderdeel l, is wel vervallen per 1-1-2012, maar het onderdeel i, abusievelijk niet.